

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail:
C.N.C.D.@C.N.C.D..org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 604
din 26.11.2009**

Dosar nr.: 3022009

Petiția nr.: 7185 din 28.07.2009

Petent: S E

Reclamat: Autoritatea Rutieră Română, A.R.R. – Agenția Brașov,
Federația Națională a Patronatelor Formatorilor din Transportul rutier din
România

Obiect: discriminare între instructorii auto angajați și instructorii auto
persoane fizice autorizate prin emiterea Circularei nr. 15787/05.06.2009

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petenților

I.1.1. S E , cu domiciliul în

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. Autoritatea Rutieră Română, cu sediul în Bd. Dinicu Golescu, nr.38,
sector 1, București

I.2.2. Autoritatea Rutieră Română – Agenția Brașov, cu sediul în Brașov,
str. Mihail Kogalniceanu, nr. 11, jud. Brașov

I.2.3. Federația Națională a Patronatelor Formatorilor din Transportul
rutier din România, cu sediul în Brașov, str. Mărgăritarelor, nr.16, jud. Brașov

II. Obiectul sesizării

2.1. Sesizarea, astfel cum este formulată, vizează discriminarea între
instructorii auto angajați și instructorii auto persoane fizice autorizate prin
emiterea Circularei nr. 15787/05.06.2009.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Prin plângerea înregistrată cu nr. 7185 din 28.07.2009, petentul arată că prin emiterea Circularei nr. 15787/05.06.2009 se interzice desfășurarea activității ca instructor auto autorizat până la apariția normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 218/2009 și eliberarea autorizației de către A.R.R.

IV. Procedura de citare

4.1. Urmare sesizării înregistrate sub nr. 7185 din 28.07.2009, Colegiul Director a solicitat punctul de vedere cu privire la obiectul plângerii, reclamațiilor. Prin adresa cu nr. 7289 din 30.07.2009 a fost solicitat punctul de vedere al al Federației Naționale a Patronatelor Formatorilor din Transportul Rutier din România, prin adresa nr. 7288 din 30.07.2009 a fost solicitat punctul de vedere al A.R.R. –Agenția Brașov, iar prin adresa nr. 7291 din 30.07.2009 a fost solicitat punctul de vedere al Autorității Rutiere Române.

4.2. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4.3. Prin adresa nr. 8155 din 04.09.2009.08.2009 a fost citat petentul. Prin adresa nr. 8156 din 04.09.2009 a fost citată Federația Națională a Patronatelor Formatorilor din Transportul rutier din România, prin reprezentant, prin adresa nr. 8157 din 04.09.2009 a fost citată A.R.R. –Agenția Brașov, prin reprezentant, iar prin adresa nr. 8158 din 04.09.2009 a fost citată Autoritatea Rutieră Română, prin reprezentant. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 06.10.2009. La termen s-a prezentat Autoritatea Rutieră Română prin consilier juridic M R

4.4. Prin adresele nr. 7531/11.08.2009 și nr. 8890/07.10.2009, Federația Națională a Patronatelor Formatorilor din Transportul Rutier din România a transmis punctul său de vedere. Prin adresele 8371/15.09.2009 și nr. 8810/05.10.2009, Autoritatea Rutieră Română a transmis punctual său de vedere. Prin adresa nr. 8774 din 02.10.2009, Federația Națională a Șoferilor din România a transmis *Cerere de intervenție în interesul reclamatei*. Prin adresa nr. 8515 din 21.09.2009, petentul a transmis completări la petiția inițială.

4.5. Consiliul a acordat părților termen pentru depunere de concluzii scrise la 30.10.2009. Petentul a transmis concluzii prin adresa nr. 9580 din 28.10.2009, iar A.R.R. prin adresa nr. 9574 din 27.10.2009.

V. Susținerile părților

Susținerile petentului

5.1.1. Prin plângerea înregistrată cu nr. 7185 din 28.07.2009, petentul susține că prin emiterea Circularei nr. 15787/05.06.2009 se interzice desfășurarea activității ca instructor auto autorizat până la apariția normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 218/2009 și eliberarea autorizației de către ARR.

5.1.2. Astfel, petentul arată că în anul 2008 s-a autorizat ca PF în cadrul Primăriei Zărnești, a încheiat un contract de colaborare cu o școală de șoferi, în prealabil a făcut un credit la bancă pentru achiziționarea unui autoturism, l-a prezentat la RAR pentru înmatriculare, a încetat activitatea la vechiul loc de muncă prin preaviz și a început să practice meseria de instructor autorizat. În aprilie 2009 conform legislației în vigoare s-a transformat din PF în PFA, îndeplinind condițiile prevăzute de Legea nr. 44/2008 art.8 alin.3, a preschimbato certificatul de înregistrare la Registrul Comerțului la data de 16.04.2009, unde pe lângă atestatul de instructor s-a solicitat și dovada că are activitate 2 ani în cadrul școlii de șoferi în procesul de pregătire practică a cursanților în vederea obținerii permisului de conducere cat. B.

5.1.3. Petentul susține că în data de 5 iunie 2009 ARR în cârdășie cu patronatele din domeniu emit Circulara nr. 15787 prin care se interzice școlilor de șoferi să mai desfășoare activitatea cu instructori PFA, doar cu instructori angajați cu contracte de muncă pe perioadă nedeterminată.

5.1.4. Deși în data de 25.06.2009 secretarul de stat în cadrul Ministerului Transporturilor a spus public pe posturile TV că instructorii PFA își pot continua activitatea, petentul susține că în data de 09.07.2009 a fost oprit în trafic de către reprezentanții ARR Brașov și, deși a prezentat toate actele la control, școala de șoferi S.C. Crista Prim S.R.L. a fost amendată cu suma de 4000 lei.

5.1.5. Petentul solicită CNCD să analizeze schița normelor metodologice, deoarece patronatele fac presiuni în comisia de dialog social a MT ca în aceste norme la autorizarea de către ARR a persoanelor fizice autorizate să se facă dovada vechimii de 3 ani cu carte de muncă sau adeverință de la ITM. Acesta susține că la majoritatea instructorilor auto nu apare pe cartea de muncă funcția de instructor auto.

5.1.6. Având în vedere cele de mai sus, petentul susține că se încearcă îngrădirea dreptului la muncă, să se elimine concurența și totodată, se produce o discriminare între instructorii auto.

5.1.7. În drept, petentul invocă prevederile Constituției României, Legii nr. 48/2002, Legii nr. 324/2006, Legii nr. 21/1996, Legii nr. 218/2009.

Sușinerile Federației Naționale a Patronatelor Formatorilor din Transportul Rutier din România

5.2.1. Federația susține că până la apariția Legii nr. 218/2009 nu existau instructori auto autorizați, singurele unități autorizate pentru eliberarea și școlarizarea viitorilor conducători auto au fost școlile de șoferi.

5.2.2. În fapt, Federația arată că între o parte din instructorii auto (instructori pirați) și unele școli de conducere autorizate s-a creat o înțelegere

prin care școlile respective eliberau certificate de absolvire pentru cursanții instructori pirați.

5.2.3. Federația, susține că petentul a lucrat neautorizat și ilegal în toată această perioadă. Vina ARR-lui este că nu a luat măsura mai de mult și în mod legal pe lângă amendă trebuia să îi anuleze autorizația școlii S.C. Crista Prim S.R.L.

5.2.4. Federația arată că Persoana fizică înregistrată la Registru Comerțului ca "Școală de conducere (pilotaj)" nu este tot una cu instructorul autorizat (H.G.nr. 1391/2005 cere clar autorizarea și nu înregistrarea sau autorizarea). Singura categorie de instructori cu care școla de șoferi poate desfășura activitatea de instruire pentru obținerea permisului de conducere este cea de instructori de conducere auto cu contract de muncă pe perioadă nedeterminată (art. 6 alin. 4 din OMTCT nr. 1856 din 11.10.2006).

5.2.5. Federația susține că nemulțumirea petentului legată de proiectul pentru normele de aplicare a Legii nr. 218/2009 dovedește un interes mărunț legat de propria persoană care probabil a lucrat ca instructor auto sau a lucrat ca instructor pirat deoarece toți instructorii auto care activează legal în această meserie sunt înregistrați ca instructori auto. De altfel, acest lucru nu este cerut prin norme ci impus prin Legea nr. 218/2009, art. 48¹⁴.

Sușinerile Autorității Rutiere Române

5.3.1. ARR arată că până la apariția Legii nr. 218/2009 privind aprobarea O.U.G. nr. 74/2008 pentru modificarea și completarea O.U.G. nr. 109/2005 privind transporturile rutiere, noțiunea de "instructor auto autorizat", deși introdusă în legislație prin HG nr. 56/2007 pentru modificarea Regulamentului de aplicare a OUG nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, nu a fost definită, nefiind stabilite nici autoritatea de autorizare și nici condițiile de autorizare a acestei categorii de activitate.

5.3.2. Având în vedere clarificările introduse prin Legea nr. 218/2009, care la art. 48¹⁴, menționează condițiile în care instructorii auto atestați, care sunt persoane fizice înregistrate la Oficiul Reștrului Comerțului, pot fi autorizați și își pot desfășura activitatea, în vederii asigurării respectării acestor prevederi legale, prin adresele nr. 15507/03.06.2009 și nr. 15787/05.06.2009 ale ARR s-a adus la cunoștința agențiilor teritoriale ale instituției noastre faptul că, urmare intrării în vigoare a Legii nr. 218/2009, instructorii auto își pot desfășura activitatea în conformitate cu prevederile acesteia. Prin urmare, aceste adrese ale ARR nu stabilesc obligații în sarcina terților de natură să încalce drepturi recunoscute de lege și interese legitime ale persoanelor fizice (instructori auto) sau ale persoanelor juridice (școli de conducători auto). Totodată, adresele mai sus menționate nu sunt susceptibile de a limita dreptul la muncă al instructorilor auto, atâta timp cât condițiile exercitării acestuia sunt stabilite prin lege.

5.3.3. ARR arată că în vederea punerii în aplicare a prevederilor legale mai sus invocate, a fost elaborat proiectul de ordin pentru aprobarea metodologiei de autorizare a instructorilor auto, precum și pentru aprobarea

normelor care reglementează activitatea școlilor de conducători auto care a fost discutat cu reprezentanți, atât din partea patronatelor, cât și din partea sindicatelor instructorilor auto în cadrul comisiei de dialog social, urmând ca ordinul astfel elaborat și supus dezbaterii publice să fie aprobat de către ministrul transporturilor și infrastructurii. Concomitent cu procesul de elaborare a normelor privind metodologia de autorizare a instructorilor auto, Ministerul transporturilor și Infrastructurii a transmis ARR adresa nr. 43/3200/2009 privind asigurarea continuității activității de pregătire a persoanelor în vederea obținerii permisului de conducere desfășurată de către școlile de conducători auto și a instructorilor autorizați în baza H.G. nr. 1391/2006 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a OUG nr. 195/2002. ARR a transmis agențiilor teritoriale spre luare la cunoștință adresa ministerului, ARR neavând un drept de apreciere asupra acesteia.

5.3.4. În ceea ce privește aplicarea sancțiunii contravenționale societății S.C. Crista Prim SRL de către ARR – Agenția Brașov, aceasta a fost consecința constatării contravenției prevăzute la art. 58 lit. ag din OUG nr. 109/2005. Se arată că societatea și-a exercitat dreptul de a contesta procesul verbal în conformitate cu prevederile art. 31 alin. 1 din OG. Nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, urmând ca instanța de judecată competentă să se pronunțe asupra legalității și temeiniciei sancțiunii contravenționale aplicate.

5.3.5. De asemenea, ARR solicită CNCD admiterea excepției de necompetență materială a Consiliului invocată de către Federația Națională a Școlilor de Șoferi din România prin cerea de intervenție, înregistrată cu nr. 8774 din 02.10.2009.

5.3.6. Totodată, ARR arată că, ulterior formulării petiției de către domnul S. , a fost publicat în Monitorul Oficial, în data de 2 octombrie, Ordinul Ministrului Transporturilor și Infrastructurii nr. 1019/2009 pentru aprobarea Metodologiei privind atestarea instructorilor de pregătire practică și a profesorilor de legislație rutieră, a Normelor privind autorizarea școlilor de șoferi auto, a Metodologiei privind autorizarea instructorilor de pregătire practică.

5.3.7. Având în vedere cele menționate, Autoritatea Rutieră Română solicită CNCD constatarea faptului că instituția a acționat în limitele și cu respectarea dispozițiilor Legii nr. 218/2009, precum și respingerea petiției ca inadmisibilă și nefondată, nefiind îndeplinite condițiile speciale prevăzute de O.G. nr. 137/2000, republicată.

Cerere de intervenție în interesul reclamatei

5.4.1. Prin adresa nr. 8774 din 02.10.2009, Federația Națională a Școlilor de Șoferi din România face cerere de intervenție în interesul reclamatei Federația Națională a Patronatelor Formatorilor din Transportul Rutier din România, prin care invocă excepția lipsei calității procesuale pasive a reclamatei și excepția necompetenței materiale a CNCD.

5.4.2. În ceea ce privește excepția lipsei calității procesuale pasive a reclamatei, Federația susține că autoritatea publică locală emitentă a actului normativ discriminatoriu întrunește calitatea pasivă.

5.4.3. În ceea ce privește excepția necompetenței materiale a CNCD, Federația susține că nu sunt întrunite condițiile speciale prevăzute de O.G. nr. 137/2000, republicată, Consiliul neavând calitatea cerută de lege pentru a decide cu privire la conținutul unei norme cu caracter administrativ provenită de la o autoritate publică.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. În raport cu cererea de intervenție formulată în interesul părții reclamate, Federația Națională a Patronatelor Formatorilor din Transportul Rutier, Colegiul urmează a soluționa această solicitare. Potrivit O.G. nr. 136/2000 republicată și procedurii de soluționare a plângerilor în fața C.N.C.D. publicată în Monitorul Oficial nr. 348 din 6 mai 2008, orice persoană care se consideră discriminată poate sesiza Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării. Potrivit art. 20 alin.1 din O.G. nr. 137/2000, republicată: „(1) Persoana care se consideră discriminată poate sesiza Consiliul în termen de un an de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință de săvârșirea ei”. Potrivit Art. 28 din O.G. nr. 137/2000 „(1) Organizațiile neguvernamentale care au ca scop protecția drepturilor omului sau care au interes legitim în combaterea discriminării au calitate procesuală activă în cazul în care discriminarea se manifestă în domeniul lor de activitate și aduce atingere unei comunități sau unui grup de persoane. 2) Organizațiile prevăzute la alin. (1) au calitate procesuală activă și în cazul în care discriminarea aduce atingere unei persoane fizice, la cererea acesteia din urmă”.

6.2. Potrivit art. 7 alin.1 din procedura de soluționare a plângerilor în fața CNCD „Persoana interesată este fie persoana care se consideră discriminată și sesizează Consiliul cu privire la săvârșirea unei fapte de discriminare împotriva sa, fie una dintre persoanele prevăzute la art. 8 alin. (1) și (2) ori alte persoane care au un interes legitim în combaterea discriminării și reprezintă o persoană, un grup de persoane sau o comunitate împotriva căreia s-a săvârșit o faptă de discriminare. (2) Persoanele care nu au exercițiul drepturilor lor pot fi parte dacă sunt reprezentate, asistate ori autorizate potrivit legii. Potrivit Art. 8 din procedură: „(1) Organizațiile neguvernamentale care au ca scop protecția drepturilor omului sau care au un interes legitim în combaterea discriminării au calitate procesuală activă în cazul în care discriminarea se manifestă în domeniul lor de activitate și aduce atingere unei comunități sau unui grup de persoane.(2) Organizațiile prevăzute la alin. (1) au calitate procesuală activă și în cazul în care discriminarea aduce atingere unei persoane fizice, la cererea acesteia din urmă”. Pe de altă parte, potrivit art. 1 alin.4 din O.G. nr. 137/2000, „Orice persoană fizică sau juridică are obligația să respecte principiile enunțate la alin. (2) (n.n. egalității între cetățeni, al excluderii privilegiilor și discriminării)

6.3. În raport de aceste prevederi, Colegiul reține că în materia nediscriminării, legiuitorul instituie, ca regulă, calitatea procesuală a persoanei care se consideră discriminată. Pe cale de excepție, având în vedere rolul specific pe care îl îndeplinesc, legiuitorul acordă calitate procesuală, în anumite

condiții, organizațiilor care au ca scop protecția drepturilor omului ori care au un interes legitim în combaterea discriminării. De altfel, procedura de soluționare a plângerilor în fața CNCD definește persoana interesată tocmai din perspectiva scopului instituit de legiuitor. Or, din acest punct de vedere, din înscrisurile depuse la dosar, Colegiul nu poate reține îndeplinirea condițiilor stipulate de O.G. nr. 137/2000, pentru a admite cererea Federației Naționale a Școlilor de Șoferi din România, sub aspectul intervenției în interesul reclamatei.

6.4. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul Director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul Director, analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță.

6.5. Colegiul Director, analizează dacă obiectul unei petiții întrunește elementele art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, sub aspectul scopului sau efectului creat, ce a dat naștere ori nu, unei circumstanțe concretizate generic în restricție, excudere, deosebire sau preferință, și care circumstanțiat la situația petentului/petentei (petenților/petentelor), ipso facto, poate să îmbrace forma unui tratament diferit, indus între persoane care se află în situații anologice sau comparabile, datorită unor criterii determinate și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

6.6. În măsura în care se reține întrunirea elementelor constituive ale art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

6.7. Din acest punct de vedere, sub aspectul incidenței art. 2 al O.G. nr. 137/2000, republicată, Colegiul director ia act de faptul că în opinia petentului faptele de discriminare sunt circumstanțiate corelativ unor acțiuni concretizate în acte și fapte ale părților reclamate ce au în vedere emiterea unui act intern, în speță Circulara nr. 15787/05.06.2009, sancționarea contravențională în ciuda deținerii actelor stipulate de legislația aplicabilă precum și presiunile exercitate de patronate, împrejurări ce urmaresc sau au ca efect interzicerea desfășurării activităților cu șoferi instructori PFA de către școlile de șoferi în detrimentul instructorilor angajați cu contract de muncă sau adeverință emisă de Inspectoratul Teritorial de Muncă.

6.8. Din susținerile și actele depuse la dosar de către părți, Colegiul observă că, în esență, este sesizat cu privire la aspecte ce vizează modalitatea de interpretare și aplicare a legii respectiv a legislației ce vizează normele de

aplicare în domeniul transporturilor rutiere, în speță noțiunea și condițiile ce vizează activitatea instructorului auto autorizat.

6.9. În opinia petentului reclamatele au adoptat circulara 15787 încalcându-se prevederile legii nr. 44/2008, legii nr. 21/1996 și a prevederilor constituționale întrucât se interzice desfășurarea activității ca instructori autorizați. Astfel, petentul arată că în data de 9.07.2009 a fost oprit de reprezentanții ARR Brașov spunându-i-se că nu are voie să lucreze până nu este autorizat, și că școala de șoferi urmează a fi amendată. Petentul solicită Consiliului să analizeze normele metodologice, având în vedere că patronatele fac presiuni în comisia de dialog social ca la autorizare, persoanele fizice autorizate să facă dovada vechimii de 3 ani cu carte de muncă sau adeverință de la ITM. În acest sens, petentul arată că legea nr. 218/2009 se referă la instructori atestați care să fi activat în cadrul unei școli de șoferi minim 3 ani și nu se face referire la angajare. În același sens, petentul arată că regulamentul de aplicare al OUG nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice cu modificările ulterioare face referire la instructor auto atestat în condițiile legii. Similar, O.G. nr. 69/2007, ultima modificare adusă O.U.G. nr. 195/2002 face precizări în art. 29 alin.3 unde se prevede instructor atestat și nu autorizat.

6.10. Autoritatea Rutieră Română arată că până la apariția legii nr. 218/2009 noțiunea de „instructor autor autorizat” deși introdusă în legislație prin H.G. nr. 56/2007, nu a fost definită, nefiind stabilite condițiile de autorizare a acestei categorii de activitate. Legea nr. 218/2009 a adus clarificări, care menționează în art. 48 indice 14 condițiile în care persoanele fizice pot fi autorizate și își pot desfășura activitatea, în vederea respectării prevederilor legale. În acest sens, prin adresele 15507/03.06.2009 și 15787/05.06.2009 s-a adus la cunostința agențiilor teritoriale ale instituției efectele intrării în vigoare ale legii. Aceste adrese nu stabilesc obligații în sarcina terților și nu sunt susceptibile de a încălca drepturile terților. În condițiile prevăzute de art. 48 indice 14 din legea nr. 218/2009 se reglementează posibilitatea de desfășurare a activității atât ca instructor de pregătire practică cât și ca instructor angajat sau instructor PFA prevăzându-se condițiile necesare pentru fiecare din acestea.

6.11. Luând act de susținerile părților și înscrisurile depuse la dosar, în opinia Colegiului Director, împrejurările invocate de petent, ce ar presupune analiza obiectului dedus soluționării, sub aspectul art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată, exced prevederilor O.G. nr. 137/2000, deoarece acestea vizează în mod indisolubil modalitatea de interpretare a legii și în ultimă instanță aplicarea legii. În subsidiar, aspectele corelative plângerii vizează aplicarea unei sancțiuni de către organele aparținând Autorității Rutiere Române, respectiv solicitarea de a urmări și înlătura presiunile pe care le exercită patronatele în procesul de consultare și elaborare a normelor metodologice ce vizează domeniul rutier.

6.12. Așa cum a reținut și Curtea Constituțională în Decizia nr. 1.011 din 8 noiembrie 2007 publicată în Monitorul Oficial nr. 809 din 27 noiembrie 2007 și a reiterat în Deciziile sale cu nr. 818, 819, 820 și 821 din 3 iulie 2008, publicate în Monitorul Oficial nr. 537 din 16.07.2008 „Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare este o *reglementare specială care stabilește comportamentele considerate*

discriminatorii în viziunea legiuitorului și creează mecanismele prin care orice tip de discriminare poate fi sancționat și eliminat”. Astfel, Curtea în mod expres desprinde scopul legiuitorului în reglementarea acelor „comportamente”, i.e. împrejurări de fapt aplicate la situația unor persoane, grupuri de persoane sau comunități comparativ cu alte persoane, grupuri de persoane ori comunități, ce pot fi reținute ca discriminatorii în ipotezele prevăzute de Ordonanța nr. 137/2000 republicată. De altfel, în deciziile sus menționate, Curtea Constituțională arată în mod explicit că „*actul normativ criticat sancționează contravențional* orice deosebire, excludere, restricție sau preferință care are ca scop ori efect restrângerea sau înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în domeniul politic, economic, social și cultural ori în orice alte domenii ale vieții publice, dacă deosebirea, excluderea, restricția sau preferința se datorează apartenenței la o rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială, respectiv convingerilor, sexului sau orientării sexuale ori apartenenței la o categorie defavorizată”.

6.12. Este evident în acest sens, că acele comportamente considerate discriminatorii și care sunt sancționabile contravențional nu pot fi echivalate sau asimilate cu situațiile ce implică modificarea, completarea, respectiv adoptarea unor prevederi legale de către legiuitor și subsecvent modalitatea de interpretare și aplicare a acestora.

6.13. În raport cu statuările Curții Constituționale relativ la O.G. nr. 137/2000, republicată, este lipsit de echivoc faptul că, prin natura sa, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării investighează, constată și sancționează fapte de discriminare. Or, în exercitarea competențelor sale determinate de O.G. nr. 137/2000, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate pronunța asupra unor aspecte de legalitate din care poate decurge un eventual tratament diferit. Pentru a reține incidența unui atare scop sau efect, în prezenta speță, Colegiul Director ar trebui să se substituie instanței judecătorești pentru a analiza justificarea aplicabilității prevederilor invocate, ca temei legal, în speța de față. De altfel, situația invocată în cauză pune în discuție drepturile subiective ale petentului în strânsă legătură cu interpretarea unor noțiuni care sunt reglementate de legiuitor prin acte normative speciale precum și metodologia de atestare a instructorilor de pregătire practică. Or, astfel cum a statuat și Curtea Constituțională, interpretarea legii este atributul suveran al instanțelor judecătorești în opera de înlăturare a justiției, iar controlul acestei interpretări se realizează prin exercitarea căilor de atac. În acest sens este, de exemplu, Decizia Curții Constituționale nr. 51 din 5 octombrie 1993, Decizia nr. 120 din 16 noiembrie 1994, Decizia nr. 39 din 10 aprilie 1996, Decizia nr. 300 din 1 iulie 1997, Decizia nr. 151 din 27 octombrie 1998, Decizia nr. 160 din 10 noiembrie 1998, Decizia nr. 14 din 9 februarie 1999, Decizia nr. 64 din 11 aprilie 2000, Decizia nr. 74 din 25 aprilie 2000, Decizia nr. 93 din 11 mai 2000, Decizia nr. 24 din 29 ianuarie 2002, Decizia nr. 282 din 29 iunie 2004). Din acest punct de vedere, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate subroga instanțelor de judecată pentru a face aprecieri în legătură cu aspectele de fond ale petiției care decurg

din modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale, precum și consecințele juridice ce decurg dintr-o asemenea interpretare.

6.14. Pe de altă parte, aspectele deduse soluționării ce vizează aplicarea unei amenzi contravenționale nu pot fi reținute de Colegiul C.N.C.D., deoarece cenzura actelor de constatare și sancționare contravențională se face potrivit regimului juridic aplicabil, iar verificarea modalității de aplicare a legii și a legalității actului de constatare și sancționare a contravenției intră în competența exclusivă a instanțelor judecătorești.

6.15. Colegiul ia act că este chemat să se pronunțe asupra unei împrejurări ce reprezintă, în fapt, un proces de consultare în elaborarea unor norme metodologice, pe care partea reclamată l-a desfășurat cu reprezentanți ai patronatelor și ai sindicatelor cu relevanță în domeniu. Or, un astfel de demers nu poate fi cenzurat de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, în contextul prevederilor O.G. nr. 137/2000 republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Respinge cererea de intervenție accesorie formulată în prezentul dosar;
2. Aspectele sesizate nu intră sub incidența prevederilor Ordonanței de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;
3. Clasarea dosarului;
4. Se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte;
5. o copie a hotărârii se va transmite părților: S _____ E _____, cu domiciliul în _____ Autoritatea Rutieră Română, cu sediul în Bd. Dinicu Golescu, nr.38, sector 1, București; Autoritatea Rutieră Română – Agenția Brașov, cu sediul în Brașov, str. Mihail Kogalniceanu, nr. 11, jud. Brașov; Federația Națională a Patronatelor Formatorilor din Transportul rutier din România, cu sediul în Brașov, str. Mărgăritarelor, nr.16, jud. Brașov

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

GERGELY DEZIDERIU – Membru

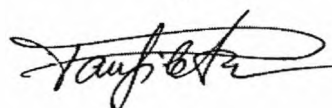
HALLER ISTVAN – Membru

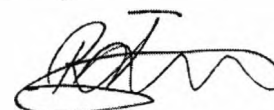
NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA PAULA ROXANA – Membru

Data redactării 07.12.2009.

Redactat. G.D., tehnored. A.P., 3 exemp.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

